

Lectori de carte/ Lettori di libri/ Book lecturers: A.I. Brumaru
Fabio Martini

Prefața/ Prefazione/ Preface

Cuvânt însoțitor/ Parola di accompagnamento/ Foreword: A.I.Brumaru

Cuvânt înainte/ Introduzione/ Introduction: Fabio Martini

Postfata/ Postfazione/ Postface: Angela Moise

Traducere lb italiană/ Traduzione: Petrov Miriana
Voinea Elena

Traducere lb. engleză/ Translation: Adriana Vânău
Dora Catalina Cocean

Foto copertă: Cezar Georgian Spătaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SPĂȚARU, LILIANA

Necunoscuta iubire = Lo Sconosciuto Amore = Unknown Love /

Liliana Spătaru ; trad.: lb. italiană - Petrov Miriana, Voinea Elena, lb.

engleză - Adriana Vânău, Dora Catalina Cocean. - Sibiu : Editura

Asociațiunii "Astra", 2018

ISBN 978-606-8482-36-1

I. Petrov, Miriana (trad.)

II. Voinea, Elena (trad.)

III. Vânău, Adriana (trad.)

IV. Cocean, Dora Cătălina (trad.)

821.135.

Liliana Spătaru

*Necunoscuta Iubire
Lo Sconosciuto Amore
Unknown Love*

Editura ASOCIAȚIUNII ASTRA-SIBIU

Mulțumesc din suflet tuturor celor care m-au sprijinit în editarea acestui volum de poezii:

Asociațiunii “Dr.Nicolae Căliman” Codlea-Brașov, în special dlui Președinte Mircea Dragoș; Asociațiunii ASTRA – Sibiu; dlui A.I.Brumaru, Fabio Martini, Angela Baci, traducătoarelor: Elena Voinea, Miriana Petrov, Adriana Vânău, dlui Tamaș Iosif, Dumitru Tudoran, Dumitru Liviu și nu în ultimul rând familiei mele: Costel, Gabriel Nicolae și Dora Cătălina Cocean, Cezar Georgian și Andra Spătaru.

Cuvânt însoțitor

Sub același exotic și enigmatic *topos* scriitural, aş spune sub același *lironim*, e vorba, iată, de *indris*, Liliana Spătaru publică a şaptea sa carte, *Necunocuta iubire*. Şi aici, poeta (care mai e tentată şi de miniaturile japoneze, *tanka* şi *haiku*) îl descrie fără a-l explica (nu ştim adică, de exemplu, mai mult decât ce anunţam cu ocazia volumului precedent, că e vorba de *indriso*-ul hispanic, o invenţie a ibericului Isidro Iturat Hernandez, autor al poemelor în formă fixă, toate cu titlul Luna – de exemplu, Luna menguante, Luna creciente etc.); îl descrie numai, vreau să spun, precum în acest frumos poem cu acelaşi titlu: „*De mă vei gândi vreodată,/Să mă salvezi de toamnă îţi cer./Cu toate închipuirile mele de noi//Ninge-mă odată cu poezia/Braţelor tale ce peste margini mă poartă/şi nu mai privi înapoi.//În urmă rămâne doar vina c-am fost/manifest de iubire nescris,*” (*Indris*). E vorba aici de o poetică anume, i-aş zice orfică: descinderea cântăreţului antic la Euridice este deschiderea, cum ne încredinţează francezul Maurice Blanchot, a nopţii, urcarea cu cântul din obscuritate, de sub vâl, la poezie, la operă. Opera lui Orfeu ar fi aşadar nu doar apropierea către un ţel aflat în adâncuri, dar ea este aceea de a aduce ceea ce este ascuns la lumină, dându-i va să zică lumină: o formă şi, prin urmare, realitatea. Mai întâi drumul – pierdut, căutat - , ademenirea cu lumina iubirii peste margini a timpului ce duce la pierdere şi rătăcire, ca în Călătoresc cu tine: „*Călătoresc cu tine/Cum niciodată nu am mai călătorit./Uit cine sunt nu ştiu unde mergem//doar lumina din lacul inimii/mă surprinde cu timpul/de la marginea tuturor lucrurilor.//Să ne întoarcem? Am pierdut iluzia...drumul?!//Urmele ei au dispărut de mult în oglinda liniştii,*”

Poezia nu vorbeşte, ea nu doar numeşte, poezia, ne convinge acelaşi eseist, celebrează; continuă să spună chiar şi atunci când ceea ce e de spus se destramă într-un murmur amoros – emoţia erotică e fără de nume, ea este însă invocată şi celebrată, ca aici, în Cât o iubire: „*Eu sunt la marginea tuturor lucrurilor ./Până la nemărginire eşti Tu, cu iubirea.//Eu sunt la margine de ceas, la margine de verde,/Tu eşti cuminţenia anotimpurilor.//Eu mă hrănesc din lumina pământului/deşi e-ntunecat de atâtea strigăte!//Mai târziu dansez în zori cu fluturii./Pe umerii macilor şi a vântului, vara//Căci toamna, mă surprinde-n cuvântul/de la marginea tuturor lucrurilor.//Legământ sunt Doamne, cât o privire!,,*” (Menzione d’Oro – Sezione „Il Parnaso International,, , Concorso di Poesia „Il Parnaso Premio Angelo La Vecchia – I Edizione 2015-2016, Italia). Să înţelegem că totuşi pierderea stăruie încă? „La

marginea lucrurilor,, - aceasta nu înseamnă totuși căderea în absență, dar, ca să împrumutăm expresia lui Blanchot, este o prezență într-o absență infinită: chemarea amoroasă e neconținută. Ca în aceste memorabile versuri din poemul *Eram povestea de atunci*: „...și-am coborât în zorii vremurilor de-atunci. Eram/poveste de iubire. Parc-atingeam acea iubire, eram/mândrie fără capăt, virtuți, prejudecăți călcate//priviri ce-ți dau fiori, priviri ce-ncoronau porunci/.../eram în vers//al păsărilor cântec și mângâierea zorilor prelungi,//eram sărutul, în despletirea șoaptelor de-atunci!,,. O poezie va să zică de tandră celebrație, deja la limita intimismului – Liliana Spătaru nu-și îngăduie, cu alte cuvinte, erotica entuziastă, exultantă, zgomotoasă, câteodată sedicioasă; adică acel eros, să-i zicem, absorbant, năvalnic și care inspiră nesățios lucruri ori gesturi, emoții și simțăminte dezgolate: e mai degrabă aici un amor al tăcerii și al bucuriei liniștite: „*Distanța dintre cuvinte/este iubirea neștiută de nimeni.//Agonii răzvrătite/fi-vom când fără să știm,/asfinți-vom în toate cuvintele//din iubirea noastră neștiută de nimeni,, (Neștiută).*

Stările existențiale transmise de poemele Liliane Spătaru sunt, cum le percepem, mai mult indicii decât contururi, suficiente însă spre a ivi, crepusculară, aproape somnoroasă, contemplația - starea în care emoția pare a parveni la îngândurare. Inventarul memoriei afective, cum l-a numit cineva, nu se deapănă la lumina zilei, ci în amurg ori, mai bine, înainte de ivirea zorilor – climatul favorabil începutului, inițierilor, atingerilor și despletirilor tainice. Iată, parcă ne îmbie Orfeu, din lumea aceea de misterii : „*Ninge-mă odată cu poezia/Brațelor tale ce peste margini mă poartă/și nu mai privi înapoi,,*

A.I.Brumaru

Parola di accompagnamento

Sotto la stessa scrittura esotica ed enigmatica, direi sotto lo stesso lironim, parlo di *indris*, Liliana Spataru pubblica il suo settimo libro, *Lo sconosciuto amore*. Anche qui, il poeta (tentato dalle miniature giapponesi tanka e haiku) lo descrive senza spiegarlo (non sappiamo, ad esempio, più di quello che è stato annunciato nel precedente volume, un'invenzione dell'iberico Isidro Iturat Hernandez, l'autore delle poesie in forma fissa, tutte intitolate Luna - per esempio Luna Calante, Luna in crescita, ecc.); descrive solo, voglio dire, come in questa bella poesia con lo stesso titolo: *“Se mi panserai qualche volta/ Salvarmi dall'autunno ti chiedo/ Con tutte le mie immaginazioni su di noi// Nevica me allo stesso tempo con la poesia/ delle tue braccia che oltre dei bordi mi portano// Indietro rimane solo la colpa che sono stata// Un manifesto d'amore non scritto”* (*Indris*) è dietro di me. Si tratta di una certa poetica, direi orfica: l'aperta con Euridice come ne dice il francese Maurice Blanchot, la notte, l'ascensione con il canto dall'oscurità dal velo, fino alla poesia, all'opera. Il lavoro di Orfeo non sarebbe quindi solo l'approccio ad un obiettivo dal profondo, ma è quello che rende ciò che è nascosto alla luce dandogli una luce: una forma e, quindi, la realtà. Prima di tutto, la strada - persa - cercata - la seduzione con la luce d'amore inoltre a bordi del tempo porta alla perdita e smarrimento, come in poema *“Viaggio con te / Come non ho mai viaggiato / dimentico chi sono non so dove andiamo // solo la luce dal lago del cuore / mi sorprende con il tempo / della margine di tutte le cose. // Tornarci? Abbiamo perso l'illusione .. la strada? ? !! // Le sue orme sono sparite da tanto nello specchio del silenzio...”*

La poesia non parla, la poesia, convince lo stesso saggista, celebra; continua a dire anche quando ciò che viene detto si disperde in un sussurro amoroso - l'emozione erotica è senza nome, ma viene richiamata e celebrata come qui, in *“Quanto uno sguardo: ,, Io sono sul bordo di tutte le cose./Fino all'illimitato, sei Tu, con l'amore.//Io sono sul limite dell'orologio, sull'orlo del verde,//Tu, sei la saggezza delle stagioni.//Io mi nutro dalla luce della terra/Benché, sia oscurata da tante grida!//Poi seguendo, ballo nell'alba con le farfalle/Sulle spalle dei papaveri e del vento, d'estate//Perché d'autunno mi sorprende nella parola/dal margine di tutte le cose.//Intesa sono, mio Dio, quanto uno sguardo! ,, (Menzione d'Oro - Sezione Il Parnaso Internazionale ,, ,, Concorso di Poesia ,, Il Parnaso Premio Angelo di vecchia - I Edizione 2015-2016, Italia). Comprendiamo che la perdita persiste ancora?*

Ai margini delle cose ,, ,, - non significa cadere in assenza, ma di prendere in prestito l'espressione di Blanchot, è un' "esistenza in una infinita assenza: all'interno di la chiamata di amore è perpetua. Come in questi versi memorabili del poema, "Ero la storia di allora: "... e sono venuto giù all'alba dei tempi di allora.

Ero / storia d'amore. Mi sembrava che stavo toccando quell'amore, / ero orgoglio illimitato , virtù, pregiudizi invadati // Sguardi che ti danno brividi, sguardi che incoronavano ordini/// Ero il bacio , nel mormorio d'allora /. " Una poesia già celebra , già al limite dell'intimità- Liliana Spataru non indulgere , con altre parole, erotica entusiasta, esultante, rumorosa, a volte sediziosa; vale a dire , lei ha quell'eros, diciamo, assorbente, focoso il quale suggerisce insaziabile cose o gesti, emozioni e sentimenti svestiti : "E" piuttosto un' amore per il silenzio e la gioia tranquilla: ,, La distanza tra le parole / amore sconosciuto da chiunque. // agonia ribelle / si conosce, / tutte le parole // sconosciuti da chiunque dal nostro amore ,, (sconosciuto).

Gli stati esistenziali che Liliana Spataru presenta nelle poesie sono, come noi percepiamo più indizi che contorni, ma sufficiente per spuntar, crepuscolare, quasi sonnolenta, la contemplazione - lo stato in cui l'emozione sembra arrivare all' inquietudine. La memoria affettiva, come qualcuno l'ha chiamata, non gira in luce del giorno, ma nel crepuscolo o meglio, prima dell'alba – il tempo favorevole al punto di partenza, ai tocchi e scioglimenti misteriosi. Ecco, sembra che Orpheo c'invita dal quel mondo di misteri: ,, mi nevicami con la poesia / che le braccia attraverso le frontiere mi porta / e non guardare indietro ,,,

A.I.Brumaru

Foreword

Under the same exotic and enigmatic literary *topos*, I would say even under same *lironim*, *indris* being the form chosen, Liliana Spataru publishes her seventh book, *Unknown Love*. Once again, the poet (who is also inspired by the Japanese miniatures, *tanka* and *haiku*) describes *indris* without explaining it (we do not know for example more than it was announced with the launch of the last volume, that it is about the Hispanic *indriso*, an invention of the Hispanic Isidro Iturat Hernandez, the author of poems with fixed form, all of them containing the word Moon (Luna) – for example, *Luna menguante*, *Luna creciente* etc); it only describes it as in this poem with same title: „*If you would ever think of me,/Save me from the Autumn, is my ask of you/With all my thoughts of us./ Let me become one with the snow and with the poem/ in your arms that bear me over the edge/ and never look back.// Behind remains only the feeling// that we have been/ unwritten love manifesto*” (*Indris*). It is about a specific type of poetry, would name it orphic: the ancient singer visit to Eurydice is the aperture, exactly how French Maurice Blanchot entrusts us into the night the ascent through singing from the darkness, from under the veil, to poetry, to opera. Therefore, Orpheus” opera would not just be getting close to a hidden desired result, but to bring what is hidden into the light, enlightening it: giving it a shape, therefore, reality. First of all the path – lost, sought after the lure of the light of love over the edges of time which leads to loss and wonder, as in the poem *Travelling with you*: „*Travelling with you/ As I have never travelled before./ Forgetting who I am not knowing where we are going// only the light from the lake of my heart/ surprises me with time/ from the edge of what it is known. //Shall we go back? Have we lost the illusion...the path?!//Her traces have long disappeared in the mirror of silence.*”

The poem is silent, she is not only naming, the poetry, the same essayist convinces us, celebrates; she continues to speak even when all it is to say is falling apart in a love murmur – the erotic emotion is nameless, it is however mentioned and celebrated, like we see, in the poem *How one love*: „*I am at the edge of what is known./Until the infinite, it is You, and the love. //Am at the edge of time, at the edge of nature, / You, are the seasons’ wisdom. // I feed upon the light of the Earth/ although, it’s dark because of so many shouts! // And then am dancing with the butterflies at dawn. / On the*

shoulders of poppies and winds, in the Summer// Because the Autumn catches me by surprise hiding in words/ from the edge of what it is known. // Pledge I am, God, caught in a glance!’’ (Golden Award – Section, „Il Parnaso International“, in the Contest of Poems „Il Parnaso Premio Angelo La Vechia – Edizione 2015 – 2016, Italia). Should we understand that the loss is still there? „At the edge of what is known“ – is not falling in absence without realizing it, to borrow Blanchot’s phrase, it is a presence in an infinite absence: the love calling is continuous. The same as in these memorable verses of the poem *Being the story of those times*: „...and I stepped into the dawns of those times. I was / love story. It felt like was touching that love, I was/ endless pride, virtues, infringed prejudices // flashes that thrill, flashes that circle behests/ dancing of happiness...Was the story full of love, / Was covering the Earth, with Moon’s mantle. // I was a verse of birds“ song detached from the long/ dawns consolation, // I was the kiss, in the uncovering shadows of those times...” So, a poem of gentle celebration, already at the edge of intimacy – Liliana Spataru does not allow herself, in other words, the enthusiastic, exultant, loud and sometimes seditious erotic; which is that, so to say, the absorbent, volcanic Eros, that avidly inspires things or gestures, emotions and uncovered feelings: it is rather an amour of silence and of peaceful joy: „’Distance between words/ is love/ known by no one. // Insurgent agonies/ we shall be when without knowing, in all words we shall sunset// from our love known by no one.’’ (Unknown)

The existential states of mind transmitted by the poems written by Liliana Spataru, are more like clues rather than contours, being enough though to emerge, in a crepuscular way, almost sleepy, the contemplation – the state in which the emotion seems to reach thoughtfulness. The book of the affective memory, as someone named it, is not unfolding in the light of day, but in the twilight, or even better, before the start of dawns – the perfect setting for beginnings, for initiations, for touches and intimate unwavering. It looks like Orpheus is attracting us from that world of mysteries: „*Let me become one with the snow and with the poem/ in your arms that bear me over the edge/ and never look back.*”

A.I. Brumaru

Cuvânt înainte de *Fabio Martini*

Am citit această antologie lirică pe care o aveți în mână și pe care v-o propun spre lectură și am bucuria de a scrie acest cuvânt. M-am aplecat cu toată atenția, până la ultima virgulă, ultimul punct, ultima lacrimă- și am descoperit - o operă ce merită întreaga considerație, o creație demnă de a fi lecturată fără niciun dubiu. După cum vedeți, am vorbit despre lacrimă. Am avut senzația puternică- vă mărturisesc – în timpul recitirii traducerii din limba română, că d-na Spătaru este o poetă convingătoare. Mi-am dat seama de la primele texte, că lirica sa, deși simplă, deși repetitivă prin utilizarea leitmotivului dragoste-atât de dorit și pe alocuri discontinuu, dar cu adevărat așteptat- conține sensul profund al poeziei. Transcendența de la cuvânt la vers. La mesajul versului. La strofa nonstrofă. Până la a deveni poezie, cu adevărat. Nu fac aceste afirmații de dragul cuvintelor ci pentru că dincolo de versurile date am constatat cu nuanțele necesare, un ermetism care deși destructurat este sonet , care deși nearticulat, duce ușor către școala sonetului spaniol, a poezilor de sorginte iberică din anii '27, combinat cu un realism tipic pentru literatura din centrul Europei de est (Nu întâmplător).

O virtuozitate aparent simplă în procesul articulării lirice, ca metastructură, dar o totală tristețe încremenită în dragoste și în raporturile ei gramaticale. Sunt elemente, despre care am spus deja, uneori recurente. Cu toate acestea și acolo unde cuvântul iubire este reiterat până la extenuare, are de fapt, de fiecare dată un alt semnificant și când se ajunge la sfârșit, aproape că îți pare rău de a nu mai avea posibilitatea să-l mai citești cel puțin de două ori. Lecturam mereu poezie înainte de a adormi. Îmi dădea starea de bine. Antologiile lirice, în genere, sunt scurte fragmente de suflet încărcate cu profunda filozofie de viață a poetului, cu punctul său de vedere asupra existenței și , de obicei se citesc repede, uneori parțial, alteori integral, atenția fiind direct proporțională cu interesul pe care îl trezește demersul literar cu dorința de a-l decodifica până la epuizare. În cazul meu, după ce am terminat de citit poeziile d-nei Spătaru, m-am ridicat și m-am dus la birou pentru a-i scrie câteva rânduri autoarei:” Poeziile Dv. sunt foarte frumoase!” Și așa spune că atunci când vin din partea unui cititor, aceste cuvinte reprezintă nivelul maxim de apreciere, fără a cădea în retorica punctelor de suspensie sau a majusculilor utilizate pentru amplificarea mesajului ca și cum am fi pe Fb.

Ermetică dar nu prea, sofisticată dar nu prea. În schimb, rafinată, da! Rafinată deoarece pe alocuri anumite cuvinte devin concepte de amplă

respirație și ne fac să înțelegem muzicalitatea liricii d-nei Spătaru, ne determină să înțelegem că de fiecare dată poezia are ceva de spus.

Fac această afirmație cu plăcere și cu argumente, selectând câteva secvențe din cele multe existente:” *Eram povestea plină de iubire. Cu pelerina lunii acopeream pământul, eram în vers al păsărilor cântec și mângâierea zorilor prelungi, eram sărutul, în despletirea șoaptelor de-atunci..*”.

Gândesc că aceasta este poezie, fie scrisă de un autor faimos, ori debutant ori necunoscut, cea care se regăsește în fragmentul următor care nu lasă loc niciunui dubiu:”*Unde să-mi caut iubirea, dacă nu în vina cuvântului scris de-atâtea ori în strigăte surde?! Unde-mi sunt copacii și templele toamnelor din gânduri Nirvana ? Unde*”..Aproape o litanie printre întrebări profunde asupra vieții, într-o credință aproape *animistă* din munții *Apalași*. Un respect față de vers și cuvânt. Vers care, uneori nu e. Ne aflăm în fața poeziei unei scriitoare care simte profund mantra sa, reușește cu certitudine să o exprime într-un excelent mod, indiscutabil natural, și se numește simplu, darul de a ști să scrii poezie. Pentru a spulbera încă odată orice îndoială, nu pierdeți poeziile:”Eu cred” și “Albastre ninsori” din acest frumos volum.

Sunt mândru cu adevărat că mi-am exprimat aprecierile. Nu-mi rămâne altceva decât să vă urez lectură plăcută și să –i dăruim poetei Liliana Spătaru o îmbrățișare colectivă împreună cu cele mai sonore urări pentru scrieri bune, pentru poezie bună pe mai departe...

Fabio Martini este poet, prozator, inițiator și responsabil al ediției “L’Inedito” și fondator al *L’Inedito* grup Fb înființat în 2009 , al *Asociației literare L’Inedito* – 2017- referent al editorialului *L’Inedito* din 2018.

S-a născut la Geneva în 1959.Este un împătimit al vieții intelectuale pe web unde se ocupă și de alte activități literare. Traiește între Italia și Spania, unde se ocupă de muncă și interese personale dedicându-se scrisului și „Cercetării literare”. A publicat romanele: “Treptele timpului” ” (Cassandra 2013); “ Casa fără fundații” (Epigrafia 2017). “Serpentem Nomine Basiliscum” (nepublicat în 2018).

Introduzione di *Fabio Martini*

Ho avuto l'incarico di leggere per conto dell'autrice, la silloge poetica che avete tra le mani e vi accingete a leggere. La stessa che io invece ho già letto, ovviamente, per riproporla con dovizia di attenzioni, orgoglioso di scriverne anche questo commento, con quest'ultima attenzione, quest'ultima virgola o punto, quest'ultima lacrima - se vogliamo - un'opera che merita tutte le considerazioni e degna di essere letta senza dubbio alcuno.

E come vedete ho parlato di lacrima. Ho avuto la netta sensazione _ e poi confessatasi palesemente durante la rilettura e la riappropriazione italiana dalla traduzione dal rumeno - che la Spataru è una poetessa veramente avvincente. Mi accorgevo subito, già dalle prime poesie, che la sua seppur semplice lirica, seppur ripetitiva nella parola amore - così tanto rivoluta e a volte sconnessa, ma rivoluta veramente - contenesse il senso di poesia come senso intrinseco. Trascendenza dalla parola al verso. Al senso del verso. Alla strofa non strofa. Sino a diventare poesia, nel vero senso della parola. E non lo dico per dirlo ma dietro a questi versi ho ritrovato seppur con i dovuti paletti, un ermetismo che seppur destrutturato e un sonetto che seppur disarticolato riporta vagamente alla scuola del sonetto spagnolo, dei poeti di tradizione iberica del '27, misto ad un realismo tipico della letteratura middle est Europa (Non a caso).

Un virtuosismo apparentemente semplice nella articolazione poetica, come metastruttura, ma colmo di trasecolata mestizia rivolta all'amore ed alle sue grammatiche. Ingrediente, come ho già detto, a volte ripetitivo, ma non per un numero così esiguo di versificazioni come in questa raccolta. Quindi anche dove la parola amore viene in qualche modo ripetuta allo sfinimento, sta di fatto che ogni volta contiene un significato diverso e quando si arriva in fondo, quasi dispiace di non averne almeno altre due da leggere.

La poesia l'ho sempre letta prima di addormentarmi, mi rasserenava. Le sillogi poetiche in genere sono brevi concentrati di profonda filosofia dell'anima vitale del poeta, del suo punto di vista alla vita stessa ed in genere si leggono velocemente, a volte anche saltandone più o meno un paio, a volte leggendole invece tutte, magari con attenzione e laddove maggiore diventa l'attenzione, quanto proporzionale diventa interessante la lettura: il dipanarsi della matassa sino ad averne in mano il capo. L'aggravante è, nel mio caso, che finito di leggere queste della Spataru, mi sono alzato e sono andato alla scrivania del mio studio di casa, per fare due righe all'autrice scrivendole: "Le sue poesie

sono molto belle!” E direi che da parte di un lettore questo sia il massimo apprezzamento senza cadere nelle retoriche dei puntini di sospensione o delle maiuscole messe tanto per amplificare il messaggio come fossimo su un post di Fb.

Ermetica ma non troppo, sofisticata ma non troppo. Invece, aulica sì! Aulica perché a volte alcune parole diventano concetti di ampio respiro e fanno intendere nell’altalena musicale della Spataru, che la poesia ogni volta, ha sempre qualcosa da aggiungere.

E lo dico con piacere e con le prove di alcuni versi tra i tanti: *Ero la storia piena di amore. Col mantello della luna coprivo la terra. Ero, in versi, il canto degli uccelli, la carezza dell’alba promulgata. Ero il bacio, nel mormorio d’allora...*

Penso che questa si possa considerare poesia comunque sia, se di un autore rinomato o esordiente o inedito, sta di fatto che va di pari passo con quest’altro stralcio che non lascerebbe più dubbio al caso: *Dove cercare amore, se non nella colpa della parola scritta così tante volte in eterni gridi sordi. Dove sono i miei alberi e i templi degli autunni dai pensieri nirvana? Dove sono...*

Quasi una litania tra le domande profonde della vita. In una credenza quasi animista da monti *Apalachi*. Un rispetto del verso e della parola. Verso che, qualora anche non fosse - e non ho voluto appurare – suffragato da supporto antologico e soltanto fosse da intendersi, come poesie di una autrice che sente profondamente dentro il suo mantra, certamente riesce ad esprimerlo in maniera eccellente possiede, in modo indiscutibilmente naturale, il dono di saper scrivere poesia. E per toglier ancora una volta ogni dubbio non perdetevi tra le tante poesie “*Io credo*” e “*Nevicate blu*” di questo bellissimo volume.

Sono veramente orgoglioso di aver dato questo contributo importante e gradito, non mi resta altro che augurare a voi tutti una buona lettura e farmi portavoce di un abbraccio collettivo alla poetessa Liliana Spataru, uniti ai nostri più sentiti auguri di buona scrittura e di buona poesia per il futuro...

FABIO MARTINI, poeta e narratore, ideatore e curatore della collana “L’Inedito”. Fondatore de *l’Inedito* gruppo Facebook nel 2009 e fondatore de *L’inedito associazione letteraria* nel 2017, Referente per L’Inedito letterario (marchio editoriale) dal 2018. Nato a Genova nel ‘59. Appassionato partecipe della vita intellettuale sul web nel quale cura svariate altre attività letterarie. Vive tra Italia e Spagna dove cura interessi di lavoro e personali dedicandosi alla scrittura e allo “Scouting letterario”. Ha pubblicato i romanzi: “I gradini del tempo” (Cassandra 2013); “La casa senza fondamenta” (Epigrafia 2017). “Serpentem Nomine Basiliscum” (L’inedito 2018).

Introduction by *Fabio Martini*

I had the task of reading in the name of the author, the poetic syllogism that you have in your hands and which you are about to read.

The same, which I have already read, of course, to present it again with great care, too proud to write this comment, very careful with it, these last comma or period, or this last tear, a work that deserves all consideration and, without any doubt, is truly worthy to be read.

And as you can see above, I wrote about tears. I had a clear feeling - and then confessed clearly during the reading and approaching the Italian translation from Romanian - that Liliana Spătaru is a very interesting poet.

I immediately realized, already from the first poems, lyrical but simple, repetitive in the word *love* - so rigorous and, sometimes, bold, but indeed revolte - contained the sense of poetry, sense as intrinsic. The transcendence from word to verse. In the direction of the verse. The verse is not a rock. Until it becomes poetry in the true sense of the word. And I am not saying it for the sake of saying it, but behind these verses I found, with the necessary poles, an hermeticism, even if unstructured and disarticulated, which vaguely reminds of the Spanish sonnet, the poets of Iberian traditions '27, mingled with the typical realism of the Eastern Europe's literature of the Middle East (Not by chance).

A seemingly simple virtuosity in poetic articulation, like a metastructure, but full of transgressional sadness to her love and grammar. Ingredients, as I said, sometimes repetitive, but not for such a small number of versions as in this collection. So even if the word *love* repeats itself in sort of exhaustion, it is the fact that it has always a different meaning and when it comes to the end of the book, you almost feel sorry you will not read at least two more poems.

I've always read poetry before falling asleep, it soothes me. Poetry is usually short, concentrated, the philosophy of a life with depth of the soul of the poet, his perspective on life itself; generally, they can be read quickly, sometimes even jumping over some, sometimes reading them all through carefully and where more attention is needed, reading them is very interesting: deciphering until you find the essence.

Aggravate is, in my case, that I have finished reading the poems of Liliana Spataru, I got up and went to my desk, at my home office, to write down the line: "Her poems are very beautiful!" And I would say that, from the part of a lecturer is the maximum appreciation, without falling into the rhetoric of the suspension points or the capital letters present to amplify the message.

Hermetic, but not too much, sophisticated but not too much. Instead, aulic yes! Aulic because sometimes some words become broad concepts and make us understand in the poet's music cradle, that poetry always has something to add.

It is my pleasure to say this and with the proof of verses across many other verses: *"I was the love story. With the moon's cape we covered the earth. I was in the verse of the birds' song / comfort of prolonged dawns. / I was the kiss, in the whispering of the whispers ..."*

I think it can be considered poetry, whether it is written by a famous author or by a beginner, the important thing is that, without any doubt, they go together: *"Where to seek my love / if not in the blame of the written word / so many times in deaf cries?! Where are my trees? and temples / autumns of thoughts, Nirvana // Where I am ..."*

Almost a litany among the deep problems of life. In an almost animist faith in the Apalachi mountains. A respect for verse and word. Because if it had been - and I did not want to settle down - supported by anthological support and only he understood, that the poems of a writer who feels deep inside his mantra, she certainly manages to express it in an excellent way, in an undoubtedly natural effort, the gift of knowing how to write poetry. And to eliminate once again any doubt, do not miss the poems, between many other ones, *"I Believe"* and *"The Blue Snow"* of this wonderful volume.

I am very proud to have brought this important and welcome contribution, just to wish all of you a good reading and to make myself the spokesman for all embracing the poet Liliana Spataru, united with our good wishes and good future poetry ...

FABIO MARTINI, poet and narrator, creator and curator of the *"L'Inedito"* series. Founder of *L'Inedito*, Facebook group in 2009 and founder of the *L'Inedito Literature Association* in 2017, Referent for *Literary L'Inedito* in 2018. Born in Geneva in '59, passionate about participating in intellectual life on the internet, where he is also engaged in other literary activities, and lives between Italy and Spain, where he deals with work and personal interests, dedicating himself to writing and "literary scouting." novels: *"The Time Steps"* (Cassandra 2013), *"The House Without Foundations"* (Epigraph 2017) *"Serpentem Nomine Basiliscum"* (Unpublished in 2018).

Eram povestea de atunci

Și-am coborât în zorii vremilor de-atunci.

Eram poveste de iubire.

parc-atingeam

... acea iubire

Eram mândrie fără capăt,
virtuți, prejudecăți călcate...

Priviri ce-ți dau fiori ,
priviri ce-ncoronau porunci
dansând de fericire.

Eram povestea plină de iubire
cu pelerina lunii acopeream pământul,
eram în vers al păsărilor cântec
și mângâierea zorilor prelungi,

eram sărutul
în despletirea șoaptelor de-atunci...

2015

Ero la storia di allora

Sono discesa fino all'alba dei tempi.

Ero storia d'amore.

E sembrava proprio toccassi
...quell'amore.

Ero orgoglio senza limiti
virtù, pregiudizi invalidati...
Sguardi che ti danno i brividi
Sguardi che incoronano ordini
ballando di felicità.

Ero *la storia* piena di amore.
Col mantello della luna coprivo la terra.
Ero - in versi - il canto degli uccelli
la carezza dell'alba promulgata.

Ero il bacio
nel mormorio d'allora...

2015

I was the story of those times

I stepped into the dawns of those times,
I was love story.
It seemed like I was touching
... that love.

Being endless pride, virtues,
infringed prejudices... Flashes
that thrills,
flashes that circle behest
Dancing of happiness.

I was the story full of love, Covering the
Earth with the Moon's mantle. I was a verse
of birds' songs
detached from the long dawns consolation,

I was the kiss,
in the uncovering shadows of those times...

2015

Romantică

Întoarce-mă-n castelul
cu-amiezile-ancorate-n tresăriri profunde,
în tot ce-i viață fără de căpestre
odată cu iubirea de-atunci
romantică poveste.

Romantică întoarcere urcând peste creneluri
aflându-și frumusețea,nimic nu mai contează
de-i un sărut în taină,
ori înger peste fețe.

Romantică, regală,
Doamne, iubirea aceea este
tot ce își dorește-o fată
să i se mai întâmple.

2015

Romantica

Portami al castello
con i mezzogiorni
uniti a profondi brividi.

In tutto questo
sta la vita senza null'altro.

Allo stesso tempo con quell'amore
un ritorno romantico
scavalca lagune e trova la sua bellezza.

Dove nulla importa più
c'è un bacio nel mistero
o un angelo sui volti.

Romantica, regale.
Dio, quell'amore è tutto ciò
che una fanciulla desidera
succederle ancora.

2015

Romantic

Take me back to the castle
with middays anchored in profound startles,
in all that means life without halts together
with that love,
romantic story.

Romantic comeback climbing over the crenels.
Finding its beauty, nothing else matters
If there's a secret kiss,
or an angel over sides.

Romantic, royal, God,
that love is everything
a girl wants to still
happen to her.

2015

În noapte de mai

În noapte de mai, Luna
era atât de aproape de iubire,
încât poemul ei era-n tăcerea ta

și povestea noastră nu știa
cât de frumoasă-i
nesăbuița zilei-n iubirile

purtate împotriva firii

de vântul de la miazăzi.

Nella notte di maggio

Nella notte di maggio , la luna
stava così vicino all'amore
che il suo incanto c'era nel tuo silenzio

E la nostra storia non sapeva
quanto fosse bella ,
la follia del giorno degli amori

portati contro natura

del vento di mezzogiorno.

In the May night

In the May night, the Moon
was so close to love,
that her poem was in your silence

and our story wasn't aware of
how beautiful was
the senselessness day in the loves

against nature

born by the south wind.

Neștiută

Distanța dintre cuvinte
este iubirea
neștiută de nimeni.

Agonii răzvrătite
fi-vom când fără să știm ,
asfinți-vom în toate cuvintele

din iubirea noastră

neștiută de nimeni.

Sconosciuto

La distanza tra le parole
è l'amore
sconosciuto a nessuno.

Agonie del tumulto saremo
quando senza saperlo
tramonteremo in tutte le parole

del nostro amore

...non saputo da nessuno.

Unknown

The distance between words
is love
known by no one.

Insurgent agonies
Shall we be when without knowing,
we depart though all words

of our love

... known by no one.

Eu cred

Eu cred că noi doi ne-am întâlnit
la poale de dor în nopți de mai.
Tu primăvară . Eu în alai de toamne

urmărite de luna iubirilor necunoscute,

Știi, eu cred că noi doi ne-am întâlnit
pe o insulă în ram de măslin.
Tu aprigă nopți, eu stea căzătoare,

în umbrele albastre ale unor iubiri .

(Este publicată în Antologia “HABERE ARTEM”cu “Mențiune de merit”, ca rezultat al aprecierii juriului, la XIX –lea Concurs de Poezie HABERE ARTEM-2018,ALETTI EDITORE -Italia.2018.

Io credo

Io penso che noi due, ci siamo già incontrati
sotto i rami del desiderio in una notte di maggio.
Tu primavera. Io autunno

seguiti dalla luna degli amori sconosciuti.

Sai , io credo che noi ci siamo già incontrati
su un'isola su un ramo d'ulivo .
Tu avida notte . Io stella cadente

nelle ombre azzurre d'un amore.

(È pubblicato in l'Antologia "HABERE ARTEM" con "Menzione di merito", come
risultato dell'apprezzamento della giuria - XIX Concorso di Poesie HABERE ARTEM
ALETTI EDITORE -Italia.2018.

I believe

I believe that we have met before
At the bottom of languor during one night of May.
You – Spring, Me – coming with Autumn cortege

followed by the Moon of unknown loves.

You know, I believe that we have met before
On an island inside the olive branch.
You – Ardent night, Me – falling star,

into the blue shadows of certain loves...

(Published in “HABERE ARTEM” Anthology with “Merit mention”, as a result for jury’s appreciation, the 9th Poetry Contest HEBERE ARTEM-2018,ALETTI EDITORE - Italy.2018.)

Albastre ninsori

M-ai făcut prizoniera gândurilor tale
în scrisori nescrise de atâtea ori
m-ai ascuns și-ai tăcut

cum tace luna în zbor de cocori.

M-ai trimis să caut însemne cerești.
Să pot străbate un lung labirint
dincolo de dor să cred ca m-aștepți

cu iubirea sub albastre ninsori!

2017

Nevicate blu

Mi hai reso prigioniera dei tuoi pensieri
in lettere così tante volte non scritte.
Mi hai nascosto e sei rimasto in silenzio

come tace la luna durante il volo degli uccelli..

Mi hai mandato a cercare da segni celesti cosicché“
io potessi attraversare il lungo labirinto oltre il
desiderio e credere che tu mi avresti aspettato

con amore, sotto le nevicate blu!

2017

Blue Snows

You made me the prisoner of your thoughts
in unwritten letters you hidden me so many times
and you said nothing

as the Moons stays silent before the crane flight.

You sent me to look for heavenly signs.
To be able to cross a long labyrinth
Beyond the wish believing you wait for me

With love under the blue snows!

2017

Toamna

Știu o toamnă târzie și caldă...
Trebuie să vină să locuiască în mine
și-apoi împreună să trăim veșnicia

poemului rămas fără iubire .

Știu e toamnă iar, și iarăși vântul
poartă vină, c-adună fără știrea mea
în ploi, ce a mai rămas din zorii

iubirilor fără de iubire

L'autunno

Conosco un autunno caldo e tardivo...
Bisogna venire a vivere in me
e poi insieme vivere l'eternità

del poema rimasto senza amore.

Lo so , è autunno ancora e ancora il vento
porta la colpa perché raccoglie a mia insaputa
nelle piogge , cosa è rimasto all'alba

degli amori senza amore...

Autumn

I know a late and warm Autumn...
It must come and live inside me and
then to live together the eternity

of the poem left without love.

I know it's Autumn again, and again the wind,
is to be blamed for gathering in rains
without my knowledge, the rest of the dawns

of loves without love...

Nu mai privesc înapoi

Nu mai privesc înapoi.
Pe drumul rămas cu umerii goi
iubiri despletind, te-am aşteptat

fără să ştiu că nu ai să vii.

În noapte de mai, Luna era atât
de aproape de iubire încât
poemul ei era-n tăcerea ta

şi Luna ştia că nu ai să vii.

Non guardo più in dietro

Non guardo più in dietro ,
sulla strada rimasta con le spalle nude
tra gli amori stracciati ti ho aspettato

senza sapere che mai saresti tornato.

Ma una notte di maggio la luna
era così vicina all'amore
che il suo poema stava nel tuo silenzio

e lei sapeva che non saresti comunque
tornato più.

I am not looking back

I am not looking back.
On the path left with the shoulders naked
unweaving loves, I've been waiting for you

without knowing that you won't come.

In May night, the Moon
was so close to love
that her poem was in your silence.

and the Moon knew you won't come.

Ating

...Pasajul către tine
e cuprins de-ntuneric.
Pășesc peste gânduri

și pașii mi-s goi.

Ating pietrele cu umbra
și pietrele-s revolta
mânii de ieri.

Și-a tăcerii tăcute din noi...

2016

Tocco

...Il passaggio a te
è compreso di buio.
Cammino sopra i pensieri

e i miei passi ne sono vuoti .

Tocco appena le pietre con l'ombra
le pietre sono tumulto
della rabbia di ieri .

E del quieto silenzio dentro noi...

2016

Touching

...The passage towards you
Is full of darkness
I am passing over the thoughts

And my steps are empty.

I am touching the rocks with my shadow
And the rocks are the anger's Insurgence
from yesterday

Belonging to the silence unuttered inside us...

2016

Călătoresc cu tine

Călătoresc cu tine
cum niciodată nu am mai călătorit.
Uit cine sunt nu știu unde mergem

doar lumina din lacul inimii
mă surprinde ca timpul
de la marginea tuturor lucrurilor.

Să ne întoarcem? Am pierdut iluzia... drumul.

Urmele ei au dispărut de mult în oglinda liniștii.

Publicata in Antologia "Il lago nel cuore- Calceranica Poesia"- Concursul Național de Poesie, "Il lago nel cuore", Italia.2017.

Viaggio con te

Viaggio con te
come non ho mai viaggiato. Dimentico chi
sono, non so dove andiamo .

Solo la luce dal lago del cuore
mi sorprende come il tempo
sia margine di tutte le cose.

Tornarvi? Abbiamo perso l'illusione forse la strada

Le sue orme sparite da tanto nello specchio di un silenzio
appena sciabordato.

È pubblicato nell'antologia "IL LAGO NEL CUORE", in seguito alla valutazione della giuria, al Concorso Nazionale di Poesie "Il lago nel cuore - Calceranica Poesia" - Italia 2017.

Travelling with you

Travelling with you
As I have never travelled before.
I forget who I am and do not know where we are going

Only the light coming from the lake of my heart
surprises me like the time
from the edge of everything known.

Shall we go back? We have lost the illusion...the path?!

Her traces have long disappeared into the mirror of silence.

Published in the Antology "IL LAGO NEL CUORE", as a result of the jury's appreciation, at the National ontest of Poetry "Il lago nel cuore - Calceranica Poesia"- Italy 2017.

Umbre

Umbre, nedespletite umbre mă -nvăluiesc
așteptând poemul tău de iubire. Iluzie în
asfințit de-atâtea ori!

Căci nu sunt ca tine.
Sunt de nici unde și sunt muritor
în nesfârșirea ta – iubire!

Pierdut-am zborul în șoapte sibiline.

Pierdutu-m-am căci nu mai pot să cred.

Ombre

Ombre, intrecciate ombre mi avvolgono
aspettando il tuo poema d'amore.
Illusione al tramonto, tante volte

perchè non sono come te
e sono da nessuna parte effimero
nel tuo illimitato amore.

Ho perso il volo in sussurri latenti.

Mi sono persa perché non posso più crederci.

Shadows

Shadows, braided shadows are surrounding me
Waiting for your love poem.
Gloaming illusion so many times!

Because I am not like you.
I am form nowhere and mortal
in your endless – love!

I've lost the flight in mysterious whispers.

I've lost myself because I am not able to believe anymore.

Indris

De mă vei gândi vreodată,
să mă salvezi de toamnă îți cer
cu toate închipuirile mele de noi

ninge-mă odată cu poezia
brațelor tale ce peste margini mă poartă.
Și nu mai privi înapoi.

În urmă rămâne doar vina c-am fost

manifest de iubire nescris.

2018

Indris

Se mi penserai qualche volta
salvarmi dall'autunno e ti chiedo
tra tutti le mie illusioni su noi

nevicami allo stesso tempo con la poesia delle
tue braccia che oltre ai bordi mi portano. E
non guardare più indietro.

Indietro rimane solo la colpa

che sono stata manifesto d'amore non scritto.

2018

Indris

If you would ever think of me,
I ask you to save me from the Autumn.
With all my thoughts of us.

May I become one with the snow and with the poem
of your arms that bear me over the edge
and never look back.

Behind shall remain only the feeling

that we have been unwritten love manifesto.

2018

Cum să te strig

Îmi este atât de dor!
Iubește-mă!
Încă nu știu cum să te caut

cum să te strig.

Iubește-mă ca pe-un copil
Sau cum iubești pământul...
Altfel nu pot

să te-ating cu inima!

Come chiamarti

Mi manchi tanto
Amami!
Ancora non so come cercarti

Come chiamarti. Amami

come un bambino
oppure come ami la terra.
Altrimenti non posso

Toccarti con il mio cuore!

How should I call you

I miss it so much!

Love me!

I still don't know how I should look for you

how should I call for you.

Love me like you love a child

Or the way you love the Earth.

Other way I cannot touch

you with my heart!

Cât o privire

Eu sunt la marginea tuturor lucrurilor.
Până la nemărginire, ești **Tu**, cu iubirea.

Eu sunt la margine de ceas, la margine de verde,
Tu, ești cumințenia anotimpurilor.

Eu mă hrănesc din lumina pământului
deși, e-ntunecat de atâtea strigăte!

Mai apoi dansez în zori cu fluturii
Pe umerii macilor și a vântului , vara

Căci toamna, mă surprinde-n cuvântul
de la marginea tuturor lucrurilor.

Legământ sunt **Doamne**, cât o privire!

(MENȚIUNE DE AUR -Secțiunea "IL PARNASO INTERNATIONAL",Concursul de poezie "IL PARNASO –PREMIO ANGELO LA VECCHIA" I - Edizione 2015 -2016). Italia.

Quanto uno sguardo

Io sono sul bordo di tutte le cose.
Sino all'illimitato, sei **Tu**, con l'amore.

Io sono sul limite dell'orologio, sull'orlo del verde,
Tu sei la saggezza delle stagioni.

Io mi nutro della luce della terra
Benché sia oscurata da mille grida!

Poi seguendo le farfalle ballo nell'alba
Sulle spalle dei papaveri e del vento, d'estate

Perché l'autunno mi sorprende nella parola
dal margine di tutte le cose.

Intesa sono, **mio Dio**, quanto uno sguardo!

(MENZIONE D'ORO -Sezione"IL PARNASO INTERNATIONAL",Concorso di poesia
"IL PARNASO – PREMIO ANGELO LA VECCHIA"- I Edizione 2015-2016). Italia.

Caught in a glance

I am at the edge of all what is known
Until the infinite, it is **You**, together with the love.

I am the end of time, at the end of nature,
You, are the seasons" wisdom.

I feed upon the light of the Earth
though, it"s dark because of so many shouts!

And then I am dancing with the butterflies at dawn
On the shoulders of poppies and winds, in Summer

Because the Autumn surprises me, with the word
at the edge of all what is known.

Pledge I am, **God**, caught in a glance!

(GOLDEN MENTION -Section "IL PARNASO INTERNATIONAL",Poetry contest "IL PARNASO – PREMIO ANGELO LA VECCHIA" I - Edizione 2015-2016). Italy.

Iubește-mă

Iubește-mă înlăuntrul frunzei.
Înconjoară pământul cu mine
s-atingem cerul. În brațe mă poartă

fără ca timpul să știe de noi.

Iubește-mă înlăuntrul frunzei.
Este atât de frig și întuneric afară,
iubește-mă cum nu ai mai iubit

poate fi pentru ultima oară!

Amami

Amami dentro la foglia.
Gira la terra insieme a me
da prendere il cielo. A braccia mi porta

senza che il tempo sappia di noi.

Amami dentro la foglia.
È così freddo e buio fuori
Amami come non hai mai amato

...Può essere l'ultima volta

Love me

Love me inside the leaf.
Surround the Earth with me
so we could touch the sky. Bear me in your arms

so that the time forgets about us.

Love me inside the leaf.
It's so cold and dark outside,
love me as you have never loved before

maybe for the last time!

Și nici noi singuri

Călătorindu-mi gândul când este luna plină.
Ajung din nou pe drumul deschis de-acea lumină
ce-mi cade blând pe frunte, murmură pe vârfuri

de aripi, sonete, frânte sonete de iubire.

Călătorindu-le în trupuri, copacii nu sunt goi
Și nici noi singuri. Toamnă, vino încet
și cuprinde-mă. Vântu-i prielnic și plouă.

Și plouă –n sonete, frânte sonete de iubire.

E neanche noi da soli

Viaggia il mio pensiero quando la luna è piena.
Arrivo di nuovo sulla strada aperta da quella luce
che va dalla mia fronte e mormora

di ali sonetti d'amore rotti.

Viaggia nei corpi. Gli alberi non sono nudi
e neanche noi non siamo soli. Autunno , vieni lentamente
e abbracciarmi. Il vento è buono e piove.

E piove in versi spezzati... versi d'amore.

Neither we alone

With my thought wondering when the full Moon rises.
I am coming again to the path opened by that light
That warmly touches my forehead, whispering on tops

of wings, sonnets, love broken sonnets.

Wondering in their figures, the trees are not naked
Neither we alone. Autumn, come slowly
and embrace me. The wind is friendly and it's raining.

And it's raining in the sonnets, love broken sonnets.

Ploaia

Astăzi m-am plimbat cu ploaia
Ce-și lăsa pe valuri strae de lumină,
Am călcat apoi pe urme.

Vara încă le inundă.
Și-am simțit povara lumii.
Marea cum o poartă-n unde

Cu-o iubire ce respinge înțelesul.

...Am simțit povara lumii.

Pescara, 2016

Pioggia

Oggi ho camminato sotto la pioggia
che indossava le onde in abiti di luce
e calcato poi le orme.

L'estate ancora le inonda. Ho
sentito il peso del mondo che
il mare si porta .

È un amore che rifiuta il suo stesso significato.

...Ho sentito il peso del mondo .

Pescara, 2016

Rain

Today I took a walk with the rain
Which left light apparels on wave
I followed then the steps.

The Summer still suffuses them.
And I felt the world's burden
How the sea bears it in its waves

With a love that rejects the meaning.

...I felt the world's burden.

Pescara, 2016

Hortensiile

Albastre, hortensii albastre cad
la poarta
La poarta vântului tăcut
căci este vremea lor să spere.

E vremea lor să poarte alb sărut
din valea umbrelor de stele.
Atâtea stele .Când păsări dorm

și îngerii nu dorm învăluiesc

hortensiile ce cad la nunta fetei mele.

21.08.201

Ortensie

Le ortensie blu cadono alla porta.
Alla porta del vento silenzioso
perché è il loro tempo sperare .

È il loro tempo di portare un bianco bacio
dalla valle delle ombre di stelle .
Tante stelle. Quando gli uccelli dormono

e gli angeli non dormono e avvolgono

le ortensie che cadono alle notze di mia figlia...

21.08.2016

Hortensias

Blue hortensias are falling at the entrance.
At the entrance of the silent wind
because it's their time to hope for.

It's their time to bear a white kiss
from the shadow's vale of stars.
So many stars when the birds are sleeping

but the angels don't sleep, they shad

the hortensias that fall at my daughter's wedding.

21.08.2016

Mi-ai făgăduit

Mi-ai făgăduit că luna într-o noapte-o
să mă cheme, dintr-a cerurilor taine
cu a stelelor strae s-o-nvelesc.

Mi-ai făgăduit și munții, a pădurilor duhuri
ce ascund într-o iubire neatinsă de cuvinte
roua, nesorbită încă din -amiezilor adâncuri

că-mi vei dărui lumina ce-mi va așeza colinda

în a dorului margini să aștept.

Mi hai promesso

Mi hai promesso che la luna una notte
mi chiamerà dai segreti del cielo
e con le abiti delle stelle si avvolgerà.

Mi hai promesso che i monti e gli spiriti del bosco
nasconderanno un amore non toccato mai da parole
la rugiada, indicibile ancora dai profondi mezzogiorni

mi darà la luce e metterà il mio canto

sul bordo dei miei desideri attesi.

You promised me

You promised me that the Moon shall call for me
in one night, from the heaven's mystery
with the stars' apparel to cover it up,

You promised me the mountains, the woods spirit,
which hide in untouchable love of words.
The tear, yet unabsorbed by the profound midday,

that you will give me the light, laying down my carol

to wait at the edge of nostalgia.

Iubirea

Eu sunt. Ea niciodată nu-i.
Himeră-i peste apus de soare
pași de lună-întru-a nopților mister

galactic dans în golul din odaie.
Eu sunt. Ea niciodată nu-i.
Veni-va pentru mine poate după moarte.

Pe-un straniu pedestal răsfoindu-mă-ntr-o carte,

ca-ntr-un galactic dans în golul din odaie.

L'amore

Io sono. Lei mai, non c'è.
Chimera sopra il tramonto.
I passi della luna nella notte dei misteri

danza galattica nel vuoto della stanza.
Io sono. Lei mai non c'è.
Verrà con me forse dopo la morte.

Su uno strano piedistallo, sfogliandomi in un libro,

nell'identica danza galattica nel vuoto della stanza.

Love

I am but she is never there.
It is unreal over the sunset.
Moon steps into the mystery of light

galactic dance in the empty room.
I am she is never there
She will come for me, maybe after death.

On a strange pedestal turning the page of me over in a book,

like a galactic dance in an empty room.

Îmbrățișare

Ai o tristețe pe care tu o numești-iubire.
Se mută în noapte căci luna plină știe s-o țină
Apoi cu zorii , sărutul cu lacrimi de rouă

râvnit , este doar o așteptare divină.
E pustiu în cuvânt, chiar dacă stai cu
mâna-ntinsă ca a Regelui Lear

pe Calea Lactee, când sufletu-i nefericit

aștepți în albastru o moarte sibilină.

Abbraccio

Hai una tristezza che tu chiami amore .
Si sposta di notte perché la luna piena sa apprezzarla.
Poi all'alba il bacio, con lacrime di rugiada

desiderato, è solo un'attesa divina.
È il deserto nella parola anche se resti
con la mano come un Re Lear

sulla Via Lattea, quando l'anima è infelice

aspetti in blu una sibillina morte.

Embrace

You have a sadness that you call love.
It is moving into the night because the full Moon knows how to hold it.
Then with the dawns, the tearing dew kiss

desired, it's just a divine waiting. It's
emptiness in the word, even if you are
begging like King Lear

on the Milky Way, when the soul is unhappy

you are waiting for a blue mystery death.

Vocea ta

Aștept vrăjită vântul
pe care l-am trimis în noapte
când lumea cu vise-o învelește
să-ți fure vocea,
pentru- a-mi citi poemele prelungi
s-asculte ceruri și poteci
și îngerii s-asculte.

De-aș ști vreodată
c-o s-alegi povestea mea târzie cu
vocea ta sublimă să o dăruiești și
păsări să asculte,
și macii și zorii și nimeni să nu știe
ce numai eu pot ști,

Ți-aș dărui-n pocalul pentru regi-ambrozie,
cu vântul
pe care încă-l mai aștept ...

La tua voce

Sto aspettando il vento
mandato nella notte
quando il mondo dei sogni
abbraccia...
Per rubare la tua voce
per leggere
le mie grevi poesie
e sentir i cieli ed i sentieri
e gli angeli ascoltarle.

Se mai sapessi sceglieresti la
mia tardiva *storia* con la tua
voce sublime farlo
e uccelli ascoltarlo
senza che i papaveri
l'alba e nessuno
sappia, ciò che solo io so.

Darei a te nel boccale come ai
re di storia, ambrosia con il
vento
che sto ancora aspettando...

Your voice

I am waiting enchanted the wind
I sent into the night
when it covers the world with dreams,
to steal your voice,
to read me long poems
for the heavens to listen and paths
and for the angels to listen.

If I would ever know
that you chose my late story
with your sublime voice to give
it away and birds to hear it,
and the poppies and the dawns and no one to know
what only I know,

I would give to you the kings' goblet – Ambrosia,
with the wind
I am still waiting for...

Unde

Unde sunt copacii
- Toți copacii -
să-mi apere umbra de vântul
și gândul din gânduri?
Cum să șterg , să pot uita
dimineața asta
cu fruntea plină de rouă
și urme în urmă?

Unde să-mi caut iubirea dacă
nu în vina cuvântului scris de-
atâtea ori în strigăte surde?
Unde-mi sunt copacii
și templele
toamnelor din gânduri, Nirvana

Unde sunt...

2018

Dove

Dove sono gli alberi
- Tutti gli alberi -
A proteggere la mia ombra dal vento
e il pensiero dai pensieri?
Come eliminare
questa mattina
con la fronte piena di rugiada
le tracce dietro?

Dove cercare amore
se non nella colpa
della parola scritta
così tante volte in eterni gridi sordi.
Dove sono i miei alberi.
E i templi degli autunni dai pensieri Nirvana?

Dove sono...

2018

Where

Where are the trees,
- All the trees-
to protect my shadow against the wind
and the thought
from thoughts?
How should it fade away, to be able to forget
this morning
with the brow full of dew
and traces behind...

Where should I look for my love
if not in the feeling of my written word
so many times in deaf shouts. Where
are my trees.
And Autumns" temples from my thoughts
Nirvana

Where...

2018

Pentru totdeauna

Îmbrac așternutul
în alb cearșaf înrourat de stele,
la margine de cer
lungi rafturi cu cărți așez
și toate amintirile mele
în forma de L
rezemate de toamnă și cumpăt
cu Venus de strajă până la capăt.

Și-apoi,
Mă înfășor în ultimul vers
și flori de crizanteme.
Ascult apele
șoaptele și luna
și-n freamăt biruit de cedrii
veni-vor munții mei aproape
mă vor cuprinde—ntre pleoape
Pentru totdeauna.

18.08.2018

Per sempre

Vesto il giaciglio
in bianco lenzuolo bagnato a stelle.
Al bordo del cielo
lunghi scaffali con libri
e tutti i miei ricordi
sotto forma di L
appoggiati ad autunni tranquilli
con Venere che guarda in fondo.

E poi, mi avvolgo nell'ultimo verso
e fiori di crisantemi.
Ascolto le acque
sussurri e luna
e fremo sopraffatta dai cedri.
Verranno i monti più vicini
mi cingeranno tra le palpebre
Per sempre.

18.08.2018

Forever

I am vesting the bedding
Into the white sheet of roral stars.
At the edge of heaven
I am laying all my memories
on long shelves with books
into L shape
Resting upon the Autumn and thinking
With Venus on guard until the en

And then,
wrapping myself in the last verse
and chrysanthemum flowers.
I am listening to waters,
whispers and Moon,
and into tumult conquered by the cedars.
My mountains shall come closer
they will embrace me between eaves
Forever.

18.08.2018

Tanka

Mi-ai dăruit-o
Chiar și numai în cuvânt.
Doar macii-au plâns

Când mi-au sorbit tristețea
În semn de bucurie.

Tanka non tanka

Me l'hai regalata
Anche solo nella parola. Soltanto
i papaveri hanno pianto

Quando mi hanno tolto la tristezza
In un segno di gioia.

Tanka

You gave it to me
Even just in words.
And the poppies cried

When they pulled out my sadness
As a token of joy.

Haiku

Și zilele trec.
Toamna mă pierde mereu
Singurătate.

Haiku

E i giorni passano.
L „autunno mi perde da sempre.
Solitudine.

Haiku

The days are passing through.
The Autumn loses me always
Loneliness.

Postfață

Poeta Liliana SPĂȚARU ne propune al treilea volum de poezie din colecția INDRIS, intitulat "Necunoscuta iubire" publicat la editura ASOCIAȚIUNII ASTRA-SIBIU..., anul 2018, în limba română, tradus în limba italiană și în limba engleză. Cu toate că autoarea este de profesie inginer agronom, de fiecare dată ne surprinde prin sensibilitate, tandrețe, bucurie și emoția versului. Autor a șapte cărți, este membru în :

ASTRA,Despărțământul”Dr.Nicolae Caliman”-Codlea,Brașov;„Universum of Peace”- Lugano-Elveția; Asociația Scriitorilor “Costache Negri”- Galați,"Poetas del mundo"- Chile;"World Poets Society "(W.P.S.)- Grecia, colaborator la revistele Porto Franco, Dunărea de Jos, Saeculum, Dunărea, Oglinda Literară, Ardealul Literar si Artistic, s.a. A avut lecturi publice la “Serile de Poezie de pe Strada Bălcescu”, “Povestitorii de pe Strada Domnească” & “Poezie la Fani – geamantanul cu poeme” , proiecte pe care le-am inițiat și organizat în colaborare cu alți scriitori dunăreni.

Autoarea este deținătoarea premiilor : - Premiul IV - "Eminesciana" ediția a VI-a, 2003, Cercul militar - Brăila; - Premiul "Constantin Tonegaru" -Porto Franco, Galați 2004; - Premiul IV , Concorso internazionale di poesia "Sigillo dei poeti", Genova, Italia, 2007; - Membru D'Onore di Academia Italiana di Scienze, Lettere e D'arte,Concorso internazionale di poesia, "Terra del Vesuvio", Italia, 2008; - Premiul Național de Poesie “Mario Barale”, - Premiul Speciale pentru “Poeti italieni all’estero” , 2009, San Germano, Italia; - Premio Nazionale di Arti Letterarie “Citta Amica” , Genova, Italia, 2009, premiul-V, pentru volumul de poesie bilingv, “Existenta cere drum”/”L’esistenza chiede la strada”;Premiul Literar Internațional “EUROPA”,XIV Ediție,Finalista Sezione A, Università della Pace della Svizzera Italiana, 2013;“PREMIO AL MERITO CULTURALE” UNIVERSUM ACADEMY-Lugano,SVIZZERA- 25 Mai 2013;Premio Letterario Internazionale “EUROPA”,XIV Edizione,Finalista Sezione A, Università della Pace della Svizzera Italiana, 2013;Premio Letterario Internazionale”Laudato sie, mi”Signore”,Sesta Edizione,il Premio Speciale „Migliore Autore Estero”,Sezione A,poesia a tema libero;2015.“MENȚIUNE DE AUR “-Secțiunea “IL PARNASO INTERNATIONAL”,Concursul de poesie “IL PARNASO –PREMIO ANGELO LA VECCHIA”I- Edizione 2015-2016).Italia;PREMIUL 4”,Secțiunea “LIBRO EDITO DI POESIE” cu cartea “Iubirile Indris”la a IX-a ediție a Concursului Literar”Parole e Poesia”Formigine, Italia, 2017; “Mențiune de merit”, ca rezultat al aprecierii juriului, la XIX –lea Concurs de Poezie HEBERE ARTEM-2018,ALETTI

EDITORE – Italia, 2018; “TARGA DI MERITO”- Ediția a VII-a, Premiul “ALDA MERINI”, Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italia, 2018.

Cartea “Necunoscuta iubire” este un jurnal al emoțiilor. Poeta re trăiește povești de ieri, cu seninătate și romantism: “...și-am coborât în zorii vremilor de-atunci. Eram/ poveste de iubire....al păsărilor cântec și mângâierea zorilor prelungi, eram sărutul , în despletirea șoaptelor de-atunci!”

Ne trece prin toate vârstele: copila naivă cu gânduri, vise și fluturi în stomac, adolescenta rebelă și tânără plină de iubire și speranță: “romantică, regală, Doamne, iubirea aceea este/tot ce își dorește-o fată să i se mai întâmple.”

Fiecare poem scrie o filă din jurnal. Autoarea ne vorbește, ca un povestitor din alte timpuri, despre iubiri pierdute, doruri ascunse, distanțele dintre cuvinte, vise neîmplinite, călătorii onirice, scrisori nescrise. Dar și despre anotimpuri, nopți fierbiniți de mai, sub clar de lună: “În noapte de mai/ „În noapte de mai/ Luna era atât de aproape de iubire/încât poemul ei era-n tăcerea ta//și povestea noastră nu știa/cât de frumoasă-i nesăbuința zilei-n iubirile// purtate împotriva firii// de vântul de la miazăzi”. Luna și soarele însoțesc drumul, călătoria de zi și noapte spre necunoscut, spre o iubire „neștiuta de nimeni”: „cred că noi doi ne-am întâlnit/ pe o insula în ram de măslin/tu aprigă noapte , eu stea căzătoare” . Culoarea albastră o însoțește peste tot pe autoare: fie că e vorba despre albastre ninsori, nopți albastre, cer de toamnă albastru, mare, pietre, lacul, pământul albastru. Iubirea este prezentă: în inima femeii, pe drumul fără întoarcere, în cer/ Și pe pământ, în suflet și în dor, în frunză, în cochilia unui melc, în căusul palmei: “Iubește-mă înlăuntrul frunzei/ Este atât de frig și întuneric afară,/ iubește-mă cum nu ai mai iubit”.

Și iar ploaie, în toamnă târzie, straie de lumină, cer trist și povara lumii pe umerii celei ce își strigă iubirea și dorul. Fără patimă, fără strigăt, doar dorul de lume, de viață, de tot. În călătoria ei, Liliana Spătaru lasă urme, precum firimiturile din poveste lăsate de doi copiii să știe drumul înapoi spre casă. Iar la capătul drumului sunt hortensiile. Florile sfințite în ziua unei nunți. Și iar dorul. Și așteptarea devine o promisiune „în golul din odaie”: “pe Calea Lactee, când sufletu-i nefericit//aștepți în albastru o moarte sibilină.”

Cartea se încheie neașteptat, cu miniaturi japoneze tanka și haiku, o poezie pe care o simte Liliana, oferindu-ne frânturi, respirații ca vânturile de primavară: „Mi-ai dăruit-o/Chiar și numai în cuvânt./Doar macii-au plâns//Când mi-au sorbit tristețea//În semn de bucurie.”

Angela Moise

Postfazione

La poetessa Liliana Spătaru ci propone un nuovo libro. Questa volta, un volume di poesie dalla collezione-INDRIS, sotto il nome « Lo sconosciuto amore » pubblicato presso ASOCIAZIONE ASTRA-SIBIU..., l'anno 2018, nelle lingue : romena, italiana ed inglese.L'autrice, ingegnere agronomo, da sempre ci sorprende con la sensibilità, tenerezza, gioia anche l'emozione del suo verso.

Autrice dei sette libri, e membro presso :ASTRA,Despărțământul”Dr.Nicolae Caliman”-Codlea,Brașov;„Universum of Peace”- Switzerland;Associazione degli scrittori “Costache Negri”-Galati,"Poetas del mundo"- Chile;"World Poets Society "(W.P.S.)- Grecia, collaboratore a riviste : Porto Franco, Dunărea de Jos (Il Danubio di Giu”),Saeculum, Dunărea (Il Danubio), Oglinza literară (Lo specchio letterario), Ardealul literar și artistic ,(Ardealul letterario ed artistico) ; Membro D'Onore di Accademia Italiana di Scienze, Lettere e D'arte, Concorso internazionale di poesia,"Terra del Vesuvio", Italia, 2008.ecc.

Ha sostenuto letture pubbliche in occasione alle Serate di Poesia presso Via Bălcescu”, “I narratori dalla Via Signorile” e “Poesie da Fani – la valigia con poemi” progetti iniziati ed organizzati insieme ad altri scrittori danubiani .

L'autrice ha ottenuto vari premi :

-Premio IV - "Eminesciana" edizione VI, 2003,Il Cerchio Militare - Braila; - Premio"Constantin Tonegaru" -Porto Franco, Galati 2004; - Premio IV , Concorso internazionale di poesia "Sigillo dei poeti", Genova, Italia, 2007; - Membru D'Onore di Accademia Italiana di Scienze, Lettere e D'arte,Concorso internazionale di poesia, "Terra del Vesuvio", Italia, 2008; - Premio nazionale di Poesia “Mario Barale”, - Premio Speciale per “Poeti italiani all'estero “ , 2009, San Germano, Italia; - Premio Nazionale di Arti Letterarie “Città Amica” , Genova, Italia, 2009, premio-V,per il libro di poesie- bilingv, “Existenta cere drum”/”L'esistenza chiede la strada”;Premio Letterario Internazionale “EUROPA”,XIV Edizione,Finalista Sezione A, Università della Pace della Svizzera Italiana, 2013;“PREMIO AL MERITO CULTURALE”UNIVERSUM ACADEMY-Lugano,SVIZZERA- 25 Mai 2013;Premio Letterario Internazionale “EUROPA”,XIV Edizione,Finalista Sezione A, Università della Pace della Svizzera Italiana, 2013;Premio Letterario Internazionale”Laudato sie, mi”Signore”,Sesta Edizione,il Premio Speciale;„Migliore Autore Estero”,Sezione A,poesia a tema libero;2015.“MENZIONE D'ORO “-Sezione “IL PARNASO

INTERNAZIONALE”, Concorso di poesie “IL PARNASO – PREMIO ANGELO LA VECCHIA” I - Edizione 2015-2016), Italia; PREMIO 4”, Sezione “LIBRO EDITO DI POESIE” con il libro “Tubirile Indris” a IX-a edizione Concorso Letterario “Parole e Poesia” Formigine, Italia, 2017; “Menzione di Merito”, al XIX - Concorso di Poesie HABERE ARTEM-2018, ALETTI EDITORE -Italia.2018; “TARGA DI MERITO” - Edizione VII, Premio “ALDA MERINI”, Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italia, 2018.

Il libro « Lo sconosciuto amore » può essere letto come un giornale dalle commozioni. La poetessa invoca le favole di ieri e oggi, con serenità e romanticismo : “Nella notte di maggio /Nella notte di maggio ,// la luna era così vicino all’amore //che il suo incanto c’era nel tuo silenzio//E la nostra storia non sapeva/ quanto era bella,/ la follia del giorno negli amori// portati contro la natura//del vento di mezzogiorni”. La luna ed il sole accompagnano il cammino, il viaggio a giorno e notte verso sconosciuto, verso un amore « sconosciuto da nessuno » : sai , io credo che noi ci siamo già incontrati ,/ su un’isola in un ramo d’olivo/ tu avida notte , io stella cadente”. Azzurro, e il colore che va dappertutto con la poetessa : azzurra neve, notte azzurre, il cielo d’autunno azzurro, mar, pietre, lago, terra blu. L’amore c’è : nel cuore, in cammino senza ritorno, in cielo e sulla terra, in anima ed in nostalgia, nella foglia e conchiglia, nella giumenta delle palme: “Amami dentro la foglia. /E’ così freddo e buio fuori/Amami come non hai mai amato”. E di nuovo piove nell’autunno tardivo, abiti di luce, addolorato cielo ed il peso del mondo sulle spalle di quella che grida L’amore e la nostalgia. Senza passione, solo il desiderio di mondo, di vita, di tutto. Nel suo viaggio, L.S. lascia le orme, come le briciole lasciate dai quei fanciulli dalla favola, per riconoscere la strada verso la loro casa. Alla fine della strada, aspettano le ortensie. I fiori consacrati nel giorno delle nozze. E di nuovo la voglia. L’attesa diventa una promessa « nel deserto della stanza » :sulla Via Lattea, quando l’anima è infelice//aspetti in blu una sibillina morte”. Il libro si chiude all’improvviso con miniature giapponese tanka e haiku, un poema che lo sente , Liliana, regalandoci frammenti, sollievi come i dolci aliti di primavera:” Me l’hai regalata/Anche solo nella parola./Soltanto i papaveri hanno pianto//Quando mi hanno tolto la tristezza/In un segno di gioia”.

Angela Moise

Postface

The poet, Liliana SPATARU proposes us the third volume of poems from INDRIS collection, entitled "Unknown love" published by the Publishing House of ASTRA-SIBIU ASSOCIATION, year 2018, in Romanian language, translated into Italian language and English language. Although the author is an agriculturist engineer, she always surprises us with her sensitivity, tenderness, joy and with the emotion of the verse.

Author of seven books, she is a member of: ASTRA, Despărțământul "Dr. Nicolae Caliman" - Codlea, Brașov;; "Universum of Peace"-Switzerland; Associazione degli scrittori "Costache Negri" - Galati, "Poetas del mundo" - Chile; "World Poets Society "(W.P.S.) - Greece, collaborator for the reviews of Porto Franco, Dunarea de Jos, Saeculum, Dunarea, Oglinda Literara, Ardealul Literar and Artistic. She participated to public readings at "Poetry Evenings from Balcescu Street", "Storytellers from Domneasca Street" & "Poetry for Fans – the suit case with poems", projects introduced and organised in collaboration to other writers from the Danube.

The author is the holder of the following awards: - 4th Award - "Eminesciana" 6th Edition, 2003, Military Circle - Braila; - "Constantin Tonegaru" Award – Porto Franco, Galati 2004; - Premio IV, Concorso internazionale di poesia "Sigillo dei poeti", Genova, Italy, 2007; - Membru D'Onore di Accademia Italiana di Scienze, Lettere e D'arte, Concorso internazionale di poesia, "Terra del Vesuvio", Italy, 2008; - Premio nazionale di Poesia "Mario Barale", - Premio Speciale per "Poeti italiani all'estero", 2009, San Germano, Italy; - Premio Nazionale di Arti Letterarie "Citta Amica", Genova, Italy, 2009, 5th Award, for the volume of bilingual poem, "The existence calls for path"/ "L'esistenza chiede la strada"; International Literary Award "EUROPA", XIV Edizione, Finalista Sezione A, Università della Pace della Svizzera Italiana 2013; "PREMIO AL MERITOCULTURALE" UNIVERSUM ACADEMY - Lugano, SVIZZERA- 25th of May 2013; Premio Letterario Internazionale "EUROPA", XIV Edizione, Finalista Sezione A, Università della Pace della Svizzera Italiana, 2013; Premio Letterario Internazionale "Laudato sie, mi "Signore", Sesta Edizione, il Premio Speciale „Migliore Autore Estero", Sezione A, poesia a tema libero; 2015. "GOLDEN MENTION" - Section "IL PARNASO INTERNATIONAL", Poetry contest "IL PARNASO – PREMIO ANGELO LA VECCHIA" I-Edizione 2015-2016) Italy; 4th AWARD", Section "LIBRO EDITO DI POESIE" with the book "Indris Loves" at the 9th Edition of the Literary Contest "Parole e Poesia" Formigine, Italy, 2017; "Merit

Mention", as a result of jury's appreciation, at the 19 th Poetry Contest HABERE ARTEM - 2018, ALETTI EDITORE Italy, 2018; "TARGA DI MERITO" - 7th Edition, "ALDA MERINI" Award, Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italy, 2018.

The book "Unknown Love" is a journal of emotions. The poet revisualizes stories from yesterday, with serenity and romance: "... and I sank into the dawns of those times/ I was that love story. / flashes that thrills, flashes that circle behests/ I was a verse which laid its kiss, in the uncovering shadow of those times..." She takes us through all ages: the naive child with thoughts, dreams and butterflies in the stomach, the rebel and young teenager full of love and hope: romantic, royal, God, that love is/everything a girl wants to happen again to her". Each poem writes a page in a journal. The author is telling us, as a storyteller from other times, about lost loves, hidden nostalgias, distances between words, unattained dreams, oneiric journeys, unwritten letters. She also told us about seasons, hot nights of May, under moonlight: In May night/In May night, the Moon/was so close to love,/that her poem was in your silence //and our story wasn't aware of /how beautiful was/the senselessness day of loves//against the nature//borne by the south wind .The Moon and the Sun are escorting the path, the journey by day and by night to unknown, to a love "known by no one": You know, I believe that we have met before/on an island in olive branch,/ you – ardent night, I – falling star". The blue colour is everywhere accompanying the author: no matter whether is about blue snows, blue nights, Autumn blue sky, sea, stones, lake, or blue earth. Love is present: in the woman's heart, on the path with no coming back, in the sky / On the earth, in the soul and nostalgia, in the leaf, in a snail's shell, in the hand's cup: "Love me inside the leave /It's so cold and dark outside,/love me as you have never loved before".

And again rain, in the late Autumn, light apparel, sad sky and the burden of the world on the shoulders of the person calling out for her love and nostalgia. Without passion, without shout, only the nostalgia for world, life, for everything. In her journey, Liliana Spataru is leaving traces, like the crumbs from the story, left by two children to find their way back to home. And at the end of the road, there are the hortensias. The consecrated flowers in a wedding day. And the nostalgia. And the wait becomes a promise "in the empty room": " on the Milky Way, when the soul is unhappy//you are waiting for a blue mystery death.The book ends unexpectedly, with the Japanese miniatures tanka and haiku,a poem that Liliana feels it, offering us wreckages, breathings like Spring winds: You gave it to me/Even just in words./And the poppies cried//When they pulled out my sadness/As a token of joy". **Angela Moise**

C U P R I N S

Cuvânt însoțitor.....	5
Parola di accompagnamento	7
Foreword.....	9
Cuvânt înainte de Fabio Martini	11
Introduzione di Fabio Martini.....	13
Introduction by Fabio Martini.....	15
Eram povestea de atunci	17
Ero la storia di allora.....	18
I was the story of those times	19
Romantică	21
Romantica	22
Romantic.....	23
În noapte de mai.....	25
Nella notte di maggio.....	26
In the May night.....	27
Neștiută	29
Sconosciuto.....	30
Unknown.....	31
Eu cred	33
Io credo	34
I believe.....	35
Albastre ninsori.....	37
Nevicate blu	38
Blue Snows	39
Toamna	41
L'autunno	42
Autumn	43
Nu mai privesc înapoi	45
Non guardo più in dietro	46
I am not looking back	47
Ating	49
Tocco	50
Touching.....	51
Călătoresc cu tine.....	53
Viaggio con te	54
Travelling with you	55
Umbre	57
Ombre	58
Shadows	59
Indris	61
Indris	62
Indris	63

Cum să te strig	65
Come chiamarti	66
How should I call you	67
Cât o privire	69
Quanto uno sguardo	70
Caught in a glance	71
Iubește-mă.....	73
Amami	74
Love me	75
Și nici noi singuri.....	77
E neanche noi da soli	78
Neither we alone	79
Ploaia	81
Pioggia	82
Rain.....	83
Hortensiile.....	85
Ortensie.....	86
Hortensias	87
Mi-ai făgăduit	89
Mi hai promesso	90
You promised me.....	91
Iubirea	93
L'amore.....	94
Love	95
Îmbrățișare	97
Abbraccio.....	98
Embrace	99
Vocea ta	101
La tua voce	102
Your voice	103
Unde.....	105
Dove.....	106
Where	107
Pentru totdeauna	109
Per sempre	110
Forever	111
Tanka	113
Tanka non tanka.....	114
Tanka	115
Haiku.....	117
Haiku	118
Haiku.....	119
Postfață	120
Postfazione	122
Postface.....	124